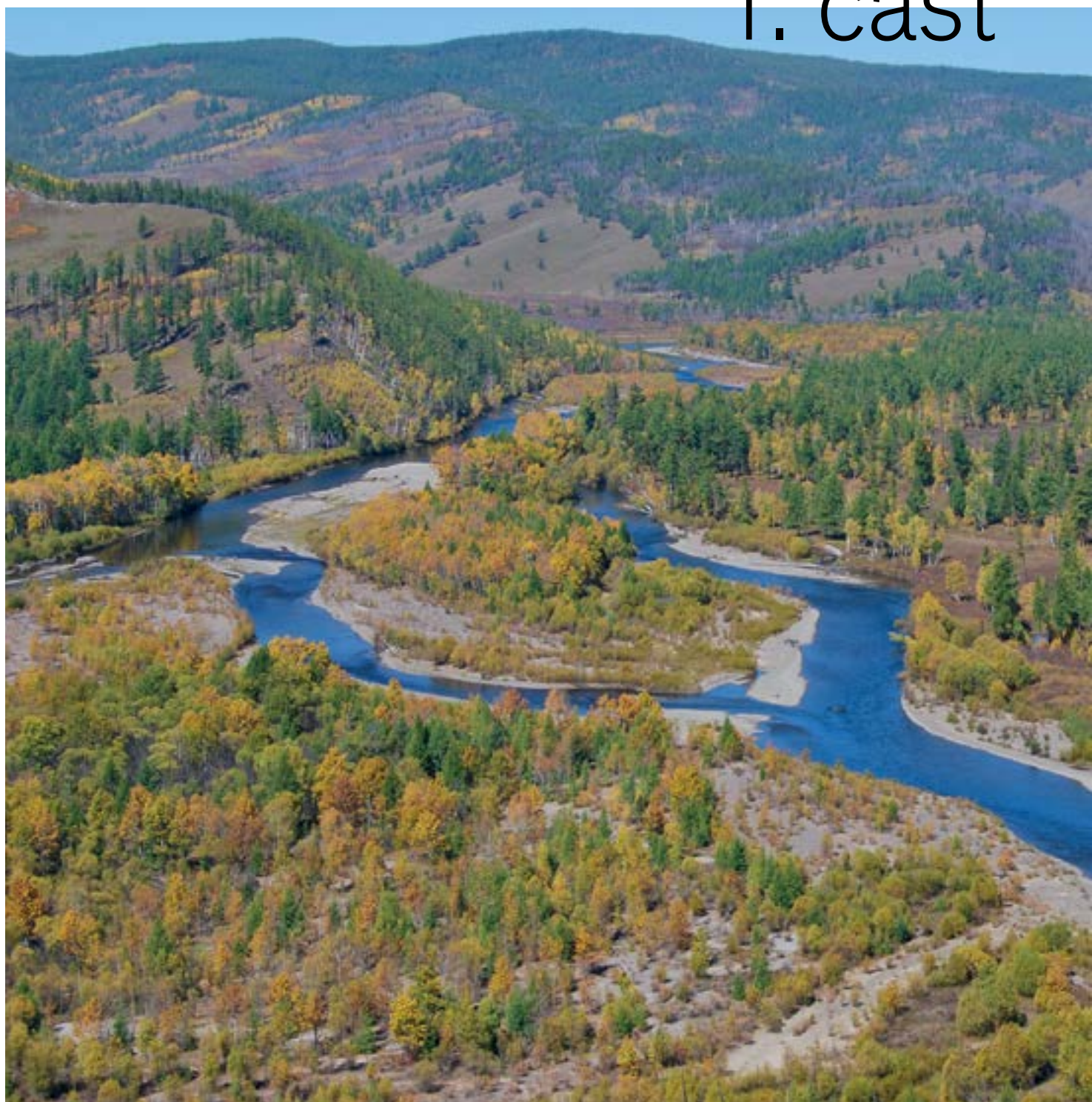

Rybačka

v mongolskej tajge

1. časť

Malý tajmen v
náručí veľkého

"Dava" - oslovujem nášho mongolského šoféra - "chalani chcú hovädzinu a nie baraninu." Sme skoro na konci dediny a šanca na steaky sa zúžila na posledný obchod. Stará Mongolka nás viedla do malej chatrče a my čumíme ako blázni. Všade vôkol nás sa chladí čerstvo **ROZPORCIOVANÁ KRAVA**. Zdeněk sa prehrabuje v naporcovaných kusoch mäsa a úporne niečo hľadá. Po chvíli to vzdáva a skonštatuje - "Tá krava nemala sviečkovú."

Už pri príprave zájazdu do Mongolska ma Peter upozornil na základnú filozofiu tejto výpravy - „Chceme chytiť všetko, čo sa na rieke Onon chytiť dá, ale uprednostňujeme pokojný a pohodový pobyt pred naháňaním sa za trofejným tajmenom.“ V tomto duchu prebiehalo celé naše dobrodružstvo.

Vojak zavelil: „Vpirijod!“

Po prilete sme sa ubytovali v hoteli a nenáhlili sa do terénu ako zvyčajne, ale dôsledne sme si spisali všetko, čo nám

treba nakúpiť. Vybrali sme si potraviny v obchodnom dome v centre Ulanbátaru a ja som pochopil, že celosvetová globalizácia nám tentoraz uľahčí život. Výber potravín v ulanbátarskom supermarkete bol taký, na aký sme naučení aj doma, iba mäso sme sa rozhodli kúpiť až v poslednej dedinke pred vstupom do pohraničného priestoru v mongolsko-ruskej tajge.

Určite poznáte situáciu, že na rovnakú vec pozerajú dvaja ľudia rozdielne. Typickým príkladom je, keď v ementáli

jeden vidí iba syr a druhý zas len diery. Po príchode do nášho zrubu na brehu rieky Onon, ktorý je veľmi skromný a jednoduchý bolo cítiť, že naša partia na neho pozerá ako na teplý, hrejivý, rybársky domov. Každý deň sme sa tešili na návrat k rozpálenej pecku, kde sme znova chytali ryby, ktoré sme už raz počas dňa už pustili.

„Zajtra príde pohraničník a povedie nás hlboko do tajgy, ďaleko za poslednú stojku (malá strážna búdka v lese)“ - povedala Alena, ktorá zabezpečovala našu

↑ Mäsiarstvo na mongolský spôsob.

↑ Zlatá brána otvorená...

↑ Toto všetko + sedem pasažierov vojde do UAZ-u.

↑ Zvitanie s pohraničníkom (ten vľavo).

↑ Kuchynský kút v zrubu.

↑ Pstruh sibírsky.

**Zdolávanie
lenoka.**

**Libasov lenok
na vobler.**

výpravu, ako môj mongolský partner.

Ruské auto UAZ je v týchto prírodných podmienkach bezkonkurenčné. Je nenáročné na údržbu, ľahko opraviteľné a hlavne zmestí sa do neho viac, ako by ste čakali. Keď sú už obsadené všetky sedadlá, tak to znamená, že sa tam ešte poľahky vojde jeden mongolský pohraničník. Vojak si sadol na kraj sedadla a zavelil: „Vpirijod!“

Zostal v nás pocit pokory

Brodili sme sa cez bažiny, kľučkovali medzi stromami v hustom lese, až sme sa ocitli na brehu rozsiahlej hĺbočiny rieky Onon, kdesi na konci sveta. Hoci sa v ten deň nechytil ani jeden trofejný tajmen, ale iba hrba lenokov a pstruhov sibírskych, napriek tomu zostal v nás pocit pokory z majestátnej nedotknutej prírody, s ktorou sme na chvíľu splynuli. V našom uponáhanom svete, kde ➤

Španielsko

Lov kaprov, sumcov, zubáčov a ostréžov
(celoročne, cena od 370 eur/tyždeň)

Maldivy

Safari po atoloch, lov kranasa, tuniaka, žralokov
(január, február, cena od 2.850 eur/11 dní)

Kanada

Lov lososov a jesetera bieloho
(október 23.-31.10.2015, cena od 2.990 eur)

Mongolsko

Potulky za tajmenmi, lenakmi a pstruhmi
(september, cena od 2.490 eur /14 dní)

Cestovná kancelária

Orbis

Za rybami do sveta ...

Brodili sme sa cez bažiny, kľučkovali medzi stromami v hustom lese, až sme sa ocitli na brehu rozsiahlej hlbčiny rieky Onon, kdesi na konci sveta.

► nám už rozkazujú smartfóny a reklama sa na nás valí zo všetkých strán, je príroda už dávno skrytá za veľkými bilbordami.

Deň za dňom ubiehal ako voda. Kravskú roštenku „po selsku“ na panvici vystriedal lenok na prírodno a keď tvrdý chlieb bol vhodný len na topeničky, vtedy Libas poznamenal: „Je tu nádherné.“ Vtedy som pochopil, že i keď ideme o chvíľu domov, chalanom zostanú na Mongolsko pekné spomienky.

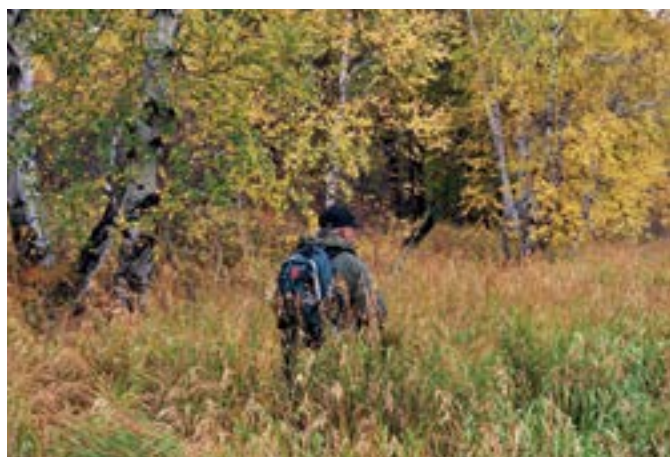
Pred návratom do civilizácie nás čakal ešte jeden deň v ďalšom zrubu, ktorý chalani využili na rozlúčku s lenokmi v rieke Barch, ktorá tečie priamo pod ním. Kamil prehlásil, že to bol veľmi dôstojný záver zájazdu, lebo ryby brali ako besné. Po príchode do Ulanbátaru, tesne pred odletom, sa Láďa rozhodol, že pošle domov pohľadnicu z miestnej pošty; nikdy som to neskúšal, ale pridali sme sa aj ostatní a ja som až doma ocenil jeho nápad. Pohľadnica síce prišla až po mesiaci, ale voňala mongolskými dialkami a nezabudnutelnými spomienkami.

Chlapi odlietajú a mne už z priletovej haly letiska ide v ústrety ďalšia skupina. **Pokračovanie na budúce...**

Peter HÁJK

Zátišie so pstruhom sibírsnym.

↑ K vode sme sa museli prebojovať tajgou.

↑ Peter prechytáva úsek nad zrubom.